

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเพื่อวิเคราะห์หาประสิทธิภาพ ของหนังสืออ่านเพิ่มเติม วิเคราะห์ค่าดัชนีประสิทธิผลของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติม ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนด้วยหนังสืออ่านเพิ่มเติม และวิเคราะห์เปรียบเทียบความพึงพอใจต่อวิชาศิลปะของนักเรียนระหว่างที่เรียนด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติม สรุปผลการศึกษาตามลำดับดังนี้

1. วัตถุประสงค์การวิจัย
2. สรุปผลการวิจัย
3. อภิปรายผลการวิจัย
4. ข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อพัฒนาหนังสืออ่านเพิ่มเติม เรื่องการจัดกิจกรรมการเรียนรู้สาระทัศนศิลป์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อศึกษาค่าดัชนีประสิทธิผลของการเรียนรู้ด้วยหนังสืออ่านเพิ่มเติม เรื่องการจัดกิจกรรมการเรียนรู้สาระทัศนศิลป์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
3. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนด้วยหนังสืออ่านเพิ่มเติม เรื่องการจัดกิจกรรมการเรียนรู้สาระทัศนศิลป์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะกับคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน
4. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการเรียนโดยใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติม เรื่องการจัดกิจกรรมการเรียนรู้สาระทัศนศิลป์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ

สรุปผลการวิจัย

จากการวิจัยเรื่อง การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติม สารระเทศศิลป์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สรุปผลการวิจัย ดังนี้

1. ประสิทธิภาพของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติม เรื่องการจัดกิจกรรมการเรียนรู้สาระทัศนศิลป์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพ เท่ากับ 86.82/89.00 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ 80/80
2. ค่าดัชนีประสิทธิผลของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติม กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ เรื่องการจัดกิจกรรมการเรียนรู้สาระทัศนศิลป์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จากทดลองเรียนด้วยหนังสืออ่านเพิ่มเติม ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นแล้ว มีค่าเท่ากับ 0.63
3. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียน โดยใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติม สารระเทศศิลป์ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
4. นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนโดยใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติม สารระเทศศิลป์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับพอใจมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.75 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .46 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อคำถามพบว่านักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุดทุกข้อคำถาม โดยมีค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.55 ถึง 4.90 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน มีค่าอยู่ระหว่าง .30 ถึง .64 โดยมีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจสูงสุด ($\bar{X} = 4.90$) ในด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การเรียนเป็นกลุ่มทำให้นักเรียนสนุกสนานและสามารถปฏิบัติกิจกรรมได้เป็นอย่างดี และมีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจต่ำสุด ($\bar{X} = 4.55$) ในด้านเนื้อหา และนักเรียนพอใจกับเวลาที่ใช้ในการทำกิจกรรมในแต่ละแบบฝึก

อภิปรายผล

จากการวิจัยทดลองหนังสืออ่านเพิ่มเติมเรื่องการจัดกิจกรรมการเรียนรู้สาระทัศนศิลป์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในครั้งนี้ ผลการวิจัยเป็นไปตามสมมุติฐานที่ผู้วิจัยตั้งไว้ ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากการที่ผู้วิจัยได้มีการศึกษาเอกสาร หลักการและแนวคิด ทฤษฎีในการใช้สื่อ นวัตกรรมที่มีเหมาะสม ผ่านการสร้าง ทดลอง และตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่นำมาใช้อย่าง

ถูกต้องเป็นระบบก่อนที่จะนำเครื่องมือนี้มาใช้ในการพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างจริง ปรากฏผลได้ดังต่อไปนี้

1. ประสิทธิภาพของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

1.1 ประสิทธิภาพของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยแผนการจัดการเรียนรู้พัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติม กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ เรื่อง ความรู้ด้านทัศนศิลป์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 88.75/89.00 หมายความว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติมที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นทำให้นักเรียนเกิด กระบวนการเรียนรู้ร้อยละ 88.75 และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังเรียนมีค่าเฉลี่ย ร้อยละ 89.00 แสดงว่าการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติมที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นมี ประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 จึงถือว่ามีประสิทธิภาพเป็นไปตามจุดมุ่งหมายที่ตั้งได้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ปริญา พลอาสา (2546 : 115) ที่ได้สร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติม ช่วย สอนกลุ่มสาระศิลปะเรื่ององค์ประกอบทัศนศิลป์ ผลการทดลองพบว่าหนังสืออ่านเพิ่มเติมที่ พัฒนาขึ้น มีประสิทธิภาพเท่ากับ 88.75/89.00 และสอดคล้องกับงานวิจัยของรณชิต นราพันธ์ (2548 : 115) ได้ทำการวิจัยเรื่องการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความพึงพอใจต่อการ เรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ และความคิดสร้างสรรค์ เรื่อง ทัศนศิลป์ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างการเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์กับการเรียนแบบปกติ ผลการวิจัยสรุปได้ว่า บทเรียน คอมพิวเตอร์ ที่พัฒนาขึ้น มีประสิทธิภาพเท่ากับ 89.84/81.33 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ทั้งนี้ เนื่องจากในขั้นตอนการพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้คำนึงถึงกรอบแนวคิด ในการพัฒนามาจาก ไชยยศ เรื่องสุวรรณ (2546 : 84-89) ซึ่งได้กล่าวไว้ว่า การพัฒนาบทเรียน คอมพิวเตอร์โดยทั่วไปมีขั้นตอนการดำเนินการ 5 ขั้นตอน คือ การวิเคราะห์ การออกแบบ การ พัฒนาบทเรียนการนำไปใช้ทดลองใช้ การประเมินและปรับปรุงแก้ไข และทุกขั้นตอนมีการ ประเมินจากผู้เชี่ยวชาญ ทั้งนี้ได้มีการปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ ทำให้บทเรียนที่ พัฒนาขึ้นมีคุณภาพและความเชื่อมั่น รวมทั้งมีการทดลองแบบหนึ่งต่อหนึ่ง จำนวน 3 คน และทดลองแบบกลุ่มเล็กจำนวน 9 คน เพื่อหาข้อบกพร่องของบทเรียน และปรับปรุงแก้ไขให้ สมบูรณ์มากที่สุดก่อนนำไปใช้ทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง จึงถือเป็นสิ่งที่เชื่อได้ว่าหนังสืออ่าน เพิ่มเติมที่พัฒนาขึ้นมีคุณภาพนำไปใช้ในการเรียนได้

1.2 ประสิทธิภาพของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติม

การพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติม กลุ่มสาระ การเรียนรู้ศิลปะ เรื่องการจัดกิจกรรมการเรียนรู้สาระทัศนศิลป์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มี

ประสิทธิภาพเท่ากับ 88.75/89.00 หมายความว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยหนังสืออ่านเพิ่มเติมที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น ทำให้นักเรียนเกิดกระบวนการเรียนรู้ร้อยละ 88.75 และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังเรียนมีค่าเฉลี่ยร้อยละ 89.00 แสดงว่าการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยหนังสืออ่านเพิ่มเติมที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 จึงถือว่าการจัดกิจกรรมการเรียนมีประสิทธิภาพและเป็นไปตามจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ปริญญากร ฝางแก้ว (2546 : 91) ที่ได้ศึกษาการพัฒนาแผนการเรียนรู้ แบบโครงการเรื่องการออกแบบผลิตภัณฑ์จากต้นกล้วย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผลการศึกษาพบว่า แผนการเรียนรู้แบบโครงการ เรื่อง การออกแบบผลิตภัณฑ์จากต้นกล้วย มีประสิทธิภาพเท่ากับ 87.85/90.75 และสอดคล้องกับงานวิจัยของ อุษา คงรัมย์ (2547 : 91) ที่ได้ศึกษาการพัฒนาแผนการเรียนรู้ แบบโครงการกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี เรื่องการแปรรูปอาหารจากเนื้อสุกร ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผลการศึกษาค้นคว้าพบว่า แผนการเรียนรู้ แบบโครงการ ที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพ 92.91/89.94 ทั้งนี้เนื่องจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยโครงการ ได้เป็นโอกาสให้ผู้เรียนแสวงหาประสบการณ์เรียนรู้ที่มีความหมายอันเกิดจากความสงสัยหรือความสนใจของตนเองเป็นกระบวนการแสวงหาคำตอบจากการลงมือปฏิบัติจริง โดยผู้เขียนได้สร้างความหมาย กำหนดกรอบความรู้ วิเคราะห์ปัญหาและการค้นพบสรุปคำตอบด้วยตนเอง (ปิยานี สมบูรณ์ทรัพย์, 2531 : 10) ทั้งนี้เนื่องจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติมในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้คำนึงถึงกรอบแนวคิดในขั้นตอนการทำโครงการจาก วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2545 : 5) ซึ่งได้กล่าวไว้ว่า การเรียนรู้โดยโครงการควรดำเนินการตามแผนการจัดกิจกรรม โครงการซึ่งมี 4 ขั้นตอนคือ ระยะเวลาเริ่มต้น โครงการระยะเวลาทำโครงการ ระยะเวลาเสนอผล การศึกษา และ ระยะเวลาพัฒนาโครงการ ผู้วิจัยจึงเริ่มจากการให้ผู้เรียนได้กำหนดปัญหาหรือหัวข้อที่ต้องการศึกษา หลังจากนั้นจึงนำหัวข้อดังกล่าวมาจัดทำแผนการเรียนรู้โดยใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติม ออกแบบการทดลอง กำหนดวิธีการและพิจารณาเลือกแหล่งข้อมูลที่ต้องไปศึกษา จากนั้นลงมือปฏิบัติกิจกรรมตามที่กำหนดด้วยวิธีการต่างๆ เช่น สังเกต สอบถาม ทดลอง แล้วบันทึกสิ่งที่ค้นพบนำข้อมูลจากการศึกษามาสรุป อภิปราย ประเมินผล และขั้นตอนสุดท้ายคือนำเสนอผลการศึกษาในรูปแบบต่างๆ ผู้เขียนจะได้ร่วมกิจกรรมกลุ่มทำให้เกิดความสนุกสนานจากการเรียน ไม่เกิดความเบื่อหน่าย ได้ค้นพบข้อคำถามและคำตอบใหม่ ๆ ที่เกิดจากประสบการณ์ตรงจึงเป็นการเรียนรู้ที่มีความหมาย

2. คำนีประสิทธิผลของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

2.1 คำนีประสิทธิผลของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติม

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ เรื่องการจัดกิจกรรมการเรียนรู้สาระทัศนศิลป์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีค่าเท่ากับ 0.7909 หมายความว่าหลังเรียนด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติมแล้ว นักเรียนมีความรู้เพิ่มขึ้นจากความรู้เดิมคิดเป็นร้อยละ 79.09 สอดคล้องกับงานวิจัยของนิสาชล กองปัญญา (2548 : 73) ที่ได้วิจัยการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ เรื่ององค์ประกอบทัศนศิลป์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์และการเรียนปกติผลการ วิจัยพบว่า บทเรียนคอมพิวเตอร์ที่พัฒนาขึ้นมีดัชนีประสิทธิผล เท่ากับ 0.69 หมายถึงนักเรียนมีความรู้เพิ่มขึ้น ร้อยละ 69 และสอดคล้องกับงานวิจัยของวิวิธ เหม โสม (2547 : 91) ที่ได้ศึกษาการพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ เรื่อง คนตรี โหวด สาระการเรียนรู้ศิลปะ (สาระดนตรี) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผลการศึกษาค้นคว้าพบว่า บทเรียนคอมพิวเตอร์ เรื่อง คนตรี โหวด สาระการเรียนรู้ศิลปะ (สาระดนตรี) มีค่าดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ 0.71 แสดงว่านักเรียนมีความรู้เพิ่มขึ้นร้อยละ 71 ที่เป็นเช่นนี้ก็เพราะว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยบทเรียนคอมพิวเตอร์ ทำให้ผู้เรียน สามารถเรียนรู้ได้โดยตรงและได้รับทราบผลย้อนกลับทันที ซึ่งเป็นการเสริมแรงทำให้ผู้เรียนสนุกสนานเพลิดเพลิน และเกิดการเรียนรู้ได้อย่างรวดเร็ว เนื่องจากคอมพิวเตอร์มีทั้งภาพนิ่งภาพเคลื่อนไหว เสียง ที่สามารถทำให้ผู้เรียนเลือกที่จะเรียนรู้ตามความต้องการ โดยไม่จำกัดเวลาเป็นการช่วยให้คนที่เรียนช้าเรียนได้ตามความสามารถของตนเอง และคนที่เรียนเร็วหรือเรียนเก่งก็สามารถเรียนเนื้อหาล่วงหน้าได้ (กิดานันท์ มลิทอง. 2540 : 229)

2.2 ดัชนีประสิทธิผลของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติม กลุ่มสาระการเรียนรู้ ศิลปะ เรื่องการจัดกิจกรรมการเรียนรู้สาระทัศนศิลป์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีค่าเท่ากับ 0.7922 หมายความว่าหลังเรียนด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยหนังสืออ่านเพิ่มเติมแล้ว นักเรียนมีความรู้เพิ่มขึ้นจากความรู้เดิมคิดเป็นร้อยละ 79.22 สอดคล้องกับงานวิจัยของ วันที บุญพรหม (2547 : 103) ที่ได้วิจัยการพัฒนาผลการเรียนรู้แบบ โครงการงาน กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ เรื่องพลังงานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างการแบ่งกลุ่มตามสังกัดสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนกับการแบ่งกลุ่มตามความสนใจ ผลการวิจัยพบว่า ได้ดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดการเรียนรู้โดยโครงการงานที่พัฒนาขึ้น เท่ากับ 0.6549 นั่นคือ นักเรียนมีความรู้เพิ่มขึ้นจากก่อนเรียน คิดเป็นร้อยละ 65.49 ที่เป็นเช่นนี้อาจเนื่องมาจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยหนังสืออ่านเพิ่มเติมเป็นการสอนให้ผู้เรียน ได้รู้จักการดำเนินการวิจัยเล็กๆ โดยผู้เขียนลงมือปฏิบัติเพื่อพัฒนาความรู้ ทักษะและสร้างผลผลิตที่มีคุณภาพ ด้วยวิธีการดำเนินการอย่างเป็นระบบ ทำให้ผู้เรียนรู้จักสังเกต รู้จักแสวงหาความด้วยตนเอง (จิราภรณ์ ศิริทวี. 2542 :

33) นับเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียน แสวงหาประสบการณ์เรียนรู้ที่มีความหมายต่อชีวิตประจำวันมากยิ่งขึ้น และสามารถแสดงออกโดยใช้ศักยภาพที่มีอยู่ในตนเอง ได้อย่างกว้างขวาง สมศักดิ์ ภาววิภาดาพรรณ (2544 : 81)

3. นักเรียนที่เรียนด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติมมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สูงกว่านักเรียนที่เรียนด้วยแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในห้องเรียนตามปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับงานวิจัยของปริญญา พลอาสา (2546 : 115) ได้วิจัยพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ เรื่ององค์ประกอบทัศนศิลป์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยการเรียนรู้เป็นกลุ่มแบบ TAI ผลการวิจัยพบว่านักเรียนที่เรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนแบบกลุ่มแบบ TAI มีค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่เรียนด้วยคอมพิวเตอร์ช่วยสอนแบบกลุ่มปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ที่เป็นเช่นนี้อาจเนื่องมาจาก บทเรียนคอมพิวเตอร์สามารถเสนอได้ทั้งภาพนิ่ง ภาพเคลื่อนไหว กราฟฟิกแอนิเมชัน วิดีทัศน์ พร้อมทั้งสามารถให้เสียงประกอบในรูปแบบต่าง ๆ ได้อีกด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้และทำความเข้าใจในบทเรียนได้ไม่จำกัดเวลาผู้เรียนสามารถทำแบบฝึกหัดและประเมินผลความก้าวหน้าของตนเองได้โดยอัตโนมัติ (ศิริทิพย์ สายหอม, 2548 : 93) นอกจากนี้ผู้วิจัยได้ออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติงานร่วมกันเป็นกลุ่ม โดยเมื่อผู้เรียนได้ศึกษาเนื้อหาจากหนังสืออ่านเพิ่มเติมจบลงทีละหน่วยแล้ว สมาชิกแต่ละกลุ่มจะต้องสรุปองค์ความรู้ร่วมกัน และนำเสนอหน้าชั้นเรียน หลังจากนั้นจึงทำแบบทดสอบท้ายบทเรียนเป็นรายบุคคลเมื่อเรียนจบทุกหน่วยการเรียนรู้แล้ว แต่ละกลุ่มจะดำเนินการศึกษาหัวข้อขององค์ความรู้ที่สนใจและนำเสนอหน้าชั้นเรียนเพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันการจัดกิจกรรมเช่นนี้จะทำให้ผู้เรียนได้รับองค์ความรู้ที่ชัดเจน ถูกต้อง และครอบคลุมเนื้อหา ดังนั้นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติมที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น จึงทำให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ในห้องเรียนปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

4. นักเรียนที่เรียนด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยหนังสืออ่านเพิ่มเติมมีทักษะการคิดวิเคราะห์สูงกว่านักเรียนที่เรียนด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้โครงสร้างมีความพึงพอใจต่อวิชาศิลปะอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติม เป็นการจัดสร้างความหมาย กำหนดกรอบความรู้รวมทั้งวิธีคิดแก้ปัญหา และการค้นพบสรุปคำตอบด้วยตนเอง (ปิยานี สมบูรณ์ทรัพย์,

2531 : 10) ซึ่งมีความสัมพันธ์และสอดคล้องกับองค์ประกอบที่สำคัญของการการกิดวิเคราะห์ที่ นั่นก็คือทัศนคติในการสืบเสาะ ซึ่งหมายถึง ความสามารถในการเห็นปัญหาและความต้องการ ที่จะสืบเสาะค้นหาข้อมูล หลักฐานมาพิสูจน์เพื่อหาข้อเท็จจริง และการหาแหล่งข้อมูลอ้างอิง รวมถึงการใช้ข้อมูลอ้างอิงอย่างมีเหตุผล (มาลินี ศิริจารี. 2545 : 40 ; อ้างอิงมาจาก Watson and Glaser. 1946 : 10)

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

ควรใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติม ร่วมกับสื่อและเทคโนโลยี วิธีสอนที่หลากหลายแบบ เพราะการใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติมอย่างเดียวในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตลอดเวลาจะ ทำให้ นักเรียนไม่ได้สัมพันธ์กับเพื่อนและไม่ส่งเสริมการเรียนรู้ร่วมกับบุคคลอื่น อีกทั้ง นักเรียนที่อ่านหนังสือไม่คล่องจะเกิดความเบื่อหน่ายและไม่มีความพึงพอใจในการเรียน

2. ข้อเสนอแนะในการศึกษาค้นคว้าครั้งต่อไป

ควรมีการสร้างและพัฒนาหนังสืออ่านเพิ่มเติมให้อยู่ในรูปของสื่อคอมพิวเตอร์ ช่วยสอน เพื่อช่วยให้เกิดความเข้าใจของผู้เรียน